

bliver, at midlerne ikke strækker til, og at pensionisterne ikke får den pension, de har regnet med og indstillet sig på.

Iøvrigt er det jo ikke sikkert, at konjunkturerne eller andre forhold medfører konkurs, men virksomheden går dårligere, udgifterne må reduceres, og resultatet kan blive — når pensionerne eller en del deraf skal tages af driften —, at virksomheden derved bringes nærmere afgrunden, og at pensionerne bliver reducerede.

Vor stilling er den samme — skeptisk — overfor et andet forslag om, at en virksomhed, hvis pensionskasse mangler et beløb for at være solvent, f. eks. skal kunne lade dette beløb blive stående i driften, men tjenende til dækning i sikkerhedsfonden.

I det hele taget er vi imod ændringer i den nugældende lov, der svækker sikkerheden for mere eller mindre problematiske fordele. Vi foretrækker selv en mindre fugl i hånden fremfor 10 store på taget.

Spørgsmålet om større pensioner må løses ad anden vej — f. eks. ved, at såvel funktionærer som arbejdsgivere betaler en større præmie og under alle omstændigheder betaler pensionspræmie af ikke blot grundlønnen, men også af dyrtidstillægget, eller ved, at det offentlige — efter princippet hjælp til selvhjælp — yder de privatepsnionerede, der har været uden indflydelse på kronens devaluering og den voldsomme prisstigning, en håndsækning ved at gå videre ad samme vej, som allerede er betrådt i folkeforsikringsloven, hvor personer, der har indtægt ved livrente eller pension, der ikke udredes af stat eller kommune, har en favør med hensyn til aldersrente fremfor de andre grupper af aldersrentenydere.

Vi tillader os at forvente, at det ærede udvalg vil tage hensyn til vore indvendinger.

Ærbødigst

Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og
tekniske Funktionærforeninger.

Aage Rasmussen.
